

# РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. П. , 03.02.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – П. VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ** в публично заседание на шести ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Васил А. Тасев

при участието на секретаря Ваня Д. Койчева като разгледа докладваното от Васил А. Тасев Административно наказателно дело № 20205330205348 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 400, издадено на 04.06.2020 г. от \*\*\*\* 01 РУ П. упълномощен със Заповед № 81213-493/01.09.2014г., с което на Е. И. С., с ЕГН: \*\*\*\*\* на основание чл. 80, т.5 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/ е наложено административно наказание - ГЛОБА в размер на 50 лева за нарушение на чл.6 от ЗБЛД.

Жалбоподателят, в жалбата и лично в съдебно заседание навежда конкретни доводи за отмяна на атакуваното НП.

Въззиваемата страна Първо РУ гр. П. редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание и не дава становище по делото.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата е основателна.

С акт за установяване на административно нарушение № 400 от 11.05.2020 год., било установено, че на 11.05.2020г. около 02:30 часа в гр. П. на бул. „Н.В.“ № 91 / Първо Районно управление/ при извършване на полицейска проверка не може да удостовери самоличността си чрез български документ.

Всъщност до това положение се стигнало, след като на 10.05.2020г. след 23 часа от страна на жалбоподателя С. бил подаден сигнал по телефон 112 за нарушаване на нощната тишина в гр. П. на ул.“М. № 107, вх. В. На място пристигнал полицейски патрул. С. също била живуща на посочения адрес, но на друг етаж. Същата посрещнала полицейските служители и ги завела до жилището, от което се вдигал шум. Тъй като отказала да не присъства на разговора между полицейските служители и нарушителя на тишината, органите на реда й

поискали лична карта, за да удостовери самоличността си, но не я носела в себе си между етажите и я отвели в районното управление.

Записано било от актосъставителя свид. Р. Ш. Ш., на длъжност полицаи при Първо РУ – гр. П. че по този начин жалбоподателят С. е нарушила разпоредбата на чл.6 от ЗБЛД.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и атакуваното наказателно постановление, в което административнонаказващият орган е възприел залегналата в акта фактическа обстановка и е подвел нарушението под разпоредбата на чл.6 от ЗБЛД, като е постановил налагане на глоба в размер на 50 лв. на основание чл.80, т.5 от ЗБЛД.

В хода на настоящото производство беше разпитан като свидетел актосъставител Р. Ш. Ш., който потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. Обяснява, че при извършена проверка полицейски патрул е бил на адрес по сигнал, не могли полицаите да установят самоличността на жалбоподателя С. и я довели в Първо РУ –П. за да се узнае коя е. На място й бил съставен акта.

Съдът кредитира показанията на актосъставителя като достоверни, последователни и съответстващи на писмените доказателства по делото, но дотолкова, доколкото служат за установяване на обективната истина.

Твърдяната за нарушена от Е. С. правна норма по чл.6 от ЗБЛД гласи, че гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност.

Действително в първите часове на 11.05.2010г. в гр. П. на адрес ул. „М.“ № 107, вх. „В“, жалбоподателят С., след поискване от компетентните длъжностни лица – дежурните по сигнала полицейски служители, да удостовери самоличността си, същата не е могла да го стори това, тъй като не е представила лична карта, с такава логично не е разполагала и впоследствие, след като е била отведена в районното управление.

Въпреки установеното, съдът счита, че в конкретния случай наказващият орган не е следвало да санкционира жалбоподателя по реда на чл. 80, т. 5 от ЗБЛД. Съгласно чл. 82 от ЗБЛД при маловажни случаи на нарушения на закона се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, или се налага глоба по квитанция до 20 лева от упълномощените за това длъжностни лица. В случая, от доказателствата по делото съдът формира извода за наличието именно на маловажен случай на нарушение, като се имат предвид конкретните обстоятелства около извършване и констатиране на нарушението. На първо място следва да бъде съобразена и ситуацията в контекста, на която е осъществено нарушението - установява се, че при извършената й първоначална проверка С. се е намирала на адреса, на който живее, но при поискването на документите е била позиционирана на друг етаж от сградата, именно защото същата подала сигнал на 112 срещу съседа си за нарушена тишина и се наложило да посрещне полицейските органи и да ги упъти към съседския апартамент, от който се вдигало шум. Трябва да се акцентира върху това, че не съществуват каквито и да било данни за наличие на подчертана недобросъвестност и опит да се прикрие самоличност, иначе житейски нелогично би било жалбоподателят да подава сигнал за нарушение на обществения ред и да привлича вниманието на полицията. Действително не е носела документи в себе си, но няма и данни по делото да й е предоставена възможност все пак да

представи такива, въпреки че била на съседния етаж в сградата, в която живее. Същата е търсила единствено съдействие от полицейските органи за прекратяване и предупреждаване лица, живущи в съседство да не се нарушава нощната тишина. Наред с това, липсват данни по преписката жалбоподателят да е била предупреждавана или наказвана за нарушение от този вид преди проверката.

Ето защо и съдът намира, че неправилно спрямо С. е била приложена санкционната разпоредба на чл. 80 от ЗБЛД, тъй като в случая наказващият орган е следвало да прецени наличието на маловажен случай и с оглед на конкретното нарушение да процедира съгласно възможностите, предвидени в чл. 82 от ЗБЛД. Доколкото преценката на наказващия орган относно маловажността на нарушението е такава за законосъобразност и подлежи на съдебен контрол съгласно Тълкувателно решение № 1/2007 г. на ОС на ВКС, то липсата на такава в случая води до незаконосъобразност на наказателното постановление и е основание за неговата отмяна.

Мотивиран от горното, Съдът

## **РЕШИ:**

ОТМЕНЯВА наказателно постановление № 400, издадено на 04.06.2020 г. от \*\*\*\* 01 РУ П. упълномощен със Заповед № 8121з-493/01.09.2014г., с което на Е. И. С., с ЕГН: \*\*\*\*\* на основание чл. 80, т.5 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/ е наложено административно наказание - ГЛОБА в размер на 50 лева за нарушение на чл.6 от ЗБЛД.

Решението не е окончателно и подлежи на обжалване пред Административен съд гр.П. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

**Съдия при Районен съд – П.: \_\_\_\_\_**